

(Kraljević Marko) Hodila je mati sina in ime-
novala ga Marko. Ko je očji postal je moral svoje
partii. Ker so bile njegove telesne moči še slabe, so
svetja njegovi tovarši na patii sedno topli; s tem je
mogel biti strožej. Nekidaw ko so ga ravno zelo topli,
zobje in teče naprej, se sedoč kam? brez nekaj časa
pride na neko planjavo, na kateri je ležal pod pros-
tim svetom lepi mali stročiček, kateri je jokal zaod-
jo prvočih sončnih žarkov. Marko gde v bližnji
šumo, ter nalomi nekaj vej, da si stroku senca vare-
dil. Naslednji dan, sedel v bližnji gmozi, in se tu
skrije. Amalo potem pride siva, mati tega stroka
in zelo se veselil zagledati ga pod senco. Na glas
zavpije: Karkoli si želim, tisti, kateri je to naredil, bi
dobil.

Zdaj kvači Marko iz gmozi in stoji pred ste-
mečo sivo. Siva mu zopet objubo ponovi. Marko
se spomni, da je vedno od tovaršev topen. Prosi
zdaj sivo za objubo, da bi se se je mogel kamiti.
Blizostan bil je pa silno velik kamen, ki je tehtal
stocentov. Siva Marku vedno rajjo sesa. On to
poskusi stori. Istem mu siva pravi, raj kamen
pomaja. On to poskusi, ali se more. Ko siliem
povelju Marko zopet sesa, kamen drugič vzdigneiti
poskusi, ali tudi se raj, si mu sivo za roko. Strojčie
sesa, in kamen lahko vzdigne. Na zdaj si bil
nikoli več od tovaršev topen, pa pasel si dolgo,
ker bil je Amalo potem za kralja izvoljen.